

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 18/12
21.03.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.С., због кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 21/12 од 06.03.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 4036/11 од 01.09.2011. године, у седници већа одржаној дана 21.03.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

Поводом захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.бр. 21/12 од 06.03.2012. године, а по службеној дужности, **УКИДА СЕ** правноснажна пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 4036/11 од 01.09.2011. године у односу на окривљеног Д.С., за кривично дело лаке телесне повреде из члана 122. став 1. Кривичног законика и предмет враћа другостепеном суду на поновно одлучивање у укинутом делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву К. 699/11 од 12.05.2011. године, изреком под I оглашени су кривим: окривљени Д.С. за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика (КЗ) за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једног месеца која се неће извршити уколико окривљени у року од једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, и окривљена М.С., за кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ за које је осуђена на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужна да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде с тим да ће ова казна уколико је окривљена не плати у остављеном року бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка као у првостепеној пресуди, док су оштећени упућени на парницу за остваривање имовинскоправног захтева.

Истом пресудом изреком под II, окривљени Д.С. и М.С., на основу члана 355. тачка 2. Законика о кривичном поступку (ЗКП) ослобођени су од оптужбе за по једно кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. ст. 1. КЗ.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 4036/11 од 01.09.2011. године, одбио је као неосновану жалбу пуномоћника приватне тужиље – окривљене М.С., адв. Р.Д. и наведену првостепену пресуду потврдио.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз.бр. 21/12 од 06.03.2012. године против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду, у односу на окр. Д.С., због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 2. ЗКП у вези са чланом 103. тачка 7. КЗ и чланом 104. став 6. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и преиначи правноснажне пресуде Основног суда у Смедереву К 699/11 од 12.05.2011. године у ставу 1 изреке у односу на окр. Д.С. и Апелационог суда у Београду Кж1 4036/11 од 01.09.2011. године и донесе пресуду којом се према окривљеном Д.С., на основу члана 354. тачка 3. ЗКП у вези са чланом 103. тачка 7. КЗ и чланом 104. став 6. КЗ, одбија оптужба због кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 1. КЗ, јер је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости окр. Д.С. сходно одредби члана 422. став 2. ЗКП и одржао седницу већа у одсуству Републичког јавног тужиоца, обавештеног у смислу члана 422. став 3. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама и наводе захтева за заштиту законитости, па је нашао:

Према наводима захтева за заштиту законитости, другостепеном пресудом учињена је повреда из члана 369. тачка 2. ЗКП у вези са чланом 103. тачка 7. КЗ и чланом 104. став 6. КЗ, на штету окр. Д.С., тиме што је потврђена првостепена пресуда у делу којим је окривљени оглашен кривим за кривично дело из члана 122. став 1. КЗ и за то дело му изречена условна осуда јер је наведено кривично дело, према свим записницима и исправама у списима, као и разлозима другостепене пресуде, окривљени извршио 21.08.2007. године, а не 21.08.2009. године, како је очигледно погрешно наведено у изреци првостепене пресуде. Сходно томе, и околности да се за кривично дело у питању може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна, па се кривично гоњење за то дело у смислу члана 103. тачка 7. КЗ не може предузети кад протекне две године од извршења дела, а у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења (члан 104. став 6. КЗ), у захтеву је изнет став Републичког јавног тужиоца да је апсолутна застарелост кривичног гоњења окр. Д.С. за кривично дело из члана 122. став 1. КЗ наступила 21.08.2011. године, пре доношења другостепене пресуде и да је Апелациони суд у Београду требало да преиначи првостепену пресуду у смислу члана 354. тачка 3. ЗКП и одбије оптужбу према окривљеном за наведено кривично дело, како је у захтеву предложено у погледу одлуке овог суда.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда није могуће, за сада, донети одлуку у смислу навода и предлога изнетих у захтеву за заштиту законитости. Иако су тачни наводи захтева да из података и доказа у списима

предмета, којима су сагласна чињенична утврђења у образложењу првостепене пресуде, произилази да је кривично дело у питању извршено дана 21.08.2007. године, што, прихватајући чињенична утврђења у првостепеној пресуди узима као утврђену чињеницу и другостепени суд у образложењу своје пресуде (страна 4 став први и трећи), околност да је изреком првостепене пресуде, под тачком I, утврђено друго време извршења кривичног дела из члана 122. став 1. КЗ, и то 21.08.2009. године, како је време извршења тог дела опредељено и у изворнику првостепене пресуде, ствара сумњу у погледу истинитости утврђења у правно-снажној пресуди наведене одлучне чињенице, а од које зависи и одлука о захтеву за заштиту законитости у вези са тврдњом Републичког јавног тужиоца о апсолутној застарелости кривичног гоњења за то дело.

Имајући предње у виду, као и саму природу пропуста који се може отклонити у жалбеном поступку, Врховни касациони суд налази неопходним укидање само другостепене пресуде, сходном применом одредбе члана 426. ЗКП, због чега је на основу те законске одредбе и члана 30. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08) у вези са чланом 420. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде, с тим да ће другостепени суд на одговарајући начин отклонити недостатак о коме је напред било речи и донети нову, правилну и закониту одлуку.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа -
судија
Бата Цветковић,с.р.